सएवभवान् कि स्विदेवं विचरितगृहाविष्टः कथं विचक्षीत पश्येत्॥ २०॥ एवं तत्स्वहृष्ण्ञातदुक्तोत्तराण्याक्षिपति तत्रयदुक्तं ममश्रमोनास्तीति तत्र्यदुक्तं ममश्रमोनास्तीति तत्र्यद्वक्तं ममश्रमोनास्तीति तत्र्यद्वक्तं स्वान्यः अनुमानं चैवम् भवान्भारवाहनादिनाश्रातः कर्तृत्वात् यः कर्भासश्राम्यति यथाऽहं युद्धादिकर्ताइ ति निवदं व्यवहारमार्यः निवदं व्यवहारमार्यः निवदं व्यवहारमार्यः वद्धात्र तद्धात्र व्यवहारतोऽन्यन्त पश्यामे तित्र बाह्य यथेति व्यवहारमार्यः समूलः सप्रमाणक एवट् यः यथायथावत् अ सताघटादिना उदकानयनादेरभावात् एवं प्रयोगः प्रयं चः सत्यः अर्थिकयाकारित्वात् यः पुनरसत्यः नासावर्थिकियाकारी यथामिथ्याघटादिरिति ॥ २९॥ यदक्तमुपाधिधर्माः स्थील्यादयोमेनवस्तुतः संतीति औपाधिकत्वेऽ पिसत्यत्वं किनस्यादित्याह स्थाल्या अग्रिनातापात्तन्मध्यवर्तिनः

सबैभवाँहोकिनिरीक्षणार्थमव्यक्तिंगोविचरत्यपिखित्॥ योगेश्वराणांगितमं वबुद्धिः कथंविचक्षीतगृहानु वंधः॥ २०॥ दष्टः श्रमः कर्मतआत्मनो मेभर्तुर्गेतुर्भवतश्चानुमन्ये॥ यथाऽसनो दानयना यभावात्समूल दृष्टो व्यवहारमार्गः॥ २१॥ स्थाल्यप्रिनापात्पयसोऽभिनापस्तत्तापनस्तं बुलगर्भरंधिः॥ देहें द्रियास्वाश्यसिक्त क्षांत्रत्सं स्वतिः पुरुषस्यानुरोधात्॥ २२॥ शास्ताऽभिगोमान्यपितः प्रजानांयः किंकरोवैनिपनिष्टिपष्टम्॥ स्वधं ममाराधनमच्युतस्ययदो हमानो निजहात्यधो घम्॥ २३॥

शीरस्यतापः तस्यतापात्तं बुलानां बिर्भागस्यततस्तद्वर्भस्य चंग्यः पाकः नचात्रकि चिन्मिथ्या एवंदेहादिभिःसन्तिकषां संवंधात्तनि मित्तासंसृतिः पुरुषस्यभवति असवः प्राणाः आशयोमनः अनुरोधादुपाधिधमीनुष्टत्तेन तथाहि निदाधादिनादेहेत मेदंदियाणांतापः ततः प्राणस्यततोमनसङ्स्येवंय थायथम् सम् ॥ २२ ॥ यदुक्तं स्वस्वाम्यभावोऽध्रवद्गतित्राह शास्ते ति अष्ठवत्वेऽ पियदायो नृपतिः सप्रजानांशास्तागोमाच यच्चोक्तं स्वध्यदेः शि क्षा पिष्टपेषद्गतित्राह योऽच्युतस्यिकंकरः सपिष्टंन पिनिष्टिनिष्फलं नकरोति स्तब्धत्वासनपगमेऽपिशास्तुरीश्वराज्ञासंपादनेनेवसफलत्वात् तदाह स्वधर्मस्तपमच्युतस्याराधनं कुर्वन्यसमादघोषं निजहाति ॥ २३ ॥